

یادداشتی بر رابطه توسعه نظامی و نهادهای علمی آمریکا

جنگ؛ عاملی برای پیشرفت

دوران جنگ سرد پرداخته‌اند. فورمن (۱۹۸۷) در مقاله خود با نام «پشت پرده الکترونیک کوانتوم»، روند رشد تأمین بودجه دولتی برای پرداختن به حوزه علم فیزیک در سال‌های ۱۹۴۵ تا ۱۹۶۰ را مورد بررسی قرار داده است. این روند را می‌توان تا حدود زیادی، متأثر از حمایت‌های وزارت دفاع ایالات متحده و کمیسیون انرژی اتمی دانست. به عقیده نویسنده، این حامیان مالی، صرفاً گرایشی به پیشرفت دانش نداشته‌اند و هدف آن‌ها بیشتر دستیابی به این علم در جهت تأمین امنیت ملی بوده

یکی از اقدامات ایالات متحده پس از جنگ جهانی دوم، گسترش فناوری‌های نظامی بوده است. این تغییر رویکرد، اقدام متقابلی برای مقابله و رقابت با پیشرفت‌های شوروی در زمینه توسعه فناوری‌های نوین بود. در این راستا آمریکا با هدایت مراکز علمی خود به سمت تحقیقات نظامی توانست در عرصه معادلات جهانی به یک ابرقدرت تبدیل شود.

طی ۳۰ سال گذشته، موزه‌های علوم و فناوری، متون ارزشمندی را در زمینه رابطه علوم، فناوری و امور نظامی تهیه کرده‌اند. باین حال، بیشتر این متون درباره رشد علوم فیزیکی دوران پساجنگ ایالات متحده نوشته شده‌اند. در این بین نویسندگانی مانند پاول فورمن (۱۹۸۷)، استوارت لیسلی (۱۹۹۳)، دنیل کولس (۱۹۹۰)، رابرت سیدل (۱۹۹۴)، بروس هولی و پیترو گالیسون (۱۹۹۲) و مایکل دنیس (۱۹۹۴) بودند که به مسئله فرایند استفاده از علوم فیزیکی در جنگ جهانی دوم و سیر ادامه‌دار رابطه میان علوم و امور نظامی در

گروه پژوهش
و ترجمه پرسا

”

دفتر تحقیق و توسعه علمی بیش از ۱۰۰ میلیون دلار و پروژه منتهن بیش از ۸۰۰ میلیون دلار را در زمینه تحقیق و توسعه نظامی هزینه کردند